

Openbare raadpleging
door de VRM
inzake het
ontwerpbesluit
marktanalyse
voor de wholesale
omroepmarkt

Proximus bijdrage

29 september 2017

Inhoudstafel

1	Proximus herhaalt haar verzoek en haar intentie om gebruik te kunnen maken van oplossingen via het kabeltelevisienetwerk.....	4
1.1	Indien mogelijk, via commercieel onderhandelde groothandelsdiensten.....	4
1.2	Proximus kan zich vinden in de methodologie inzake het inwilligen van de toegangsvraag van Proximus aan CATV operatoren, en de beslissing om deze toegangsvraag als redelijk te bestempelen	5
2	Prijscontrole maatregelen	7
2.1	Ongerechtvaardigde prijscontrole.....	7
2.2	Ongerechtvaardigde overgangsmaatregel gebaseerd op het langer instandhouden van de kabeltelevisieprijzen voor een 'nieuwkomer' operatoren, die als specifiek als voorlopige uitzonderingsmaatregelen waren bedoeld.....	9
3	Proximus herhaalt haar blijvende bereidheid om te antwoorden op redelijke vraag voor commercieel groothandelsTV product.....	10
4	SFR niet meer relevant.....	11
5	De voorgestelde geografische differentiatie in zogenaamde witte en grijze zones van correctiemaatregelen bevatten meerdere regulatoire voorstellen die onderling inconsistent blijken te zijn.....	11
5.1	Witte en grijze zones.....	11
5.2	Meerdere regulatoire voorstellen blijken onderling inconsistent te zijn, en onjuiste signalen in de markt te sturen in termen van aanmoedigen van nieuwe investeringen	11
5.2.1	Witte zones.....	12
5.2.2	Grijze zones	13
5.2.3	FTTH zones	14

Proximus dankt voor de kans om haar bijdrage te kunnen leveren ten aanzien van het voorliggende ontwerpbesluit en voor de aandacht die de regulator aan deze bijdrage zal besteden.

Proximus heeft het voorliggende ontwerpbesluit met aandacht geanalyseerd en zet hieronder haar belangrijkste reacties uiteen.

In wat volgt proberen we die op een heldere en constructieve manier naar voren te brengen.

Proximus hoopt en rekent op een daadwerkelijke behandeling van de opmerkingen die zij in deze bijdrage naar voor brengt, daar deze op substantiële wijze bepaalde conclusies van deze analyse in vraag stellen.

Met deze bijdrage beoogt Proximus allerm minst om een exhaustieve opsomming te geven van opmerkingen ten aanzien van het raadplegingsdocument zoals voorgelegd.

Hieruit volgt in elk geval dat aspecten waarop geen opmerkingen werden geformuleerd niet noodzakelijk vrij zijn van kritiek of aanvulling.

Proximus behoudt zich dan ook het recht voor om in ieder later stadium bijkomende elementen aan te brengen en/of elementen te wijzigen, aan te vullen. Bijgevolg onderlijnt Proximus voor de goede orde dat zij deze bijdrage overmaakt onder voorbehoud van al haar rechten en zonder enige nadelige erkenning.

1 Proximus herhaalt haar verzoek en haar intentie om gebruik te kunnen maken van oplossingen via het kabeltelevisienetwerk

1.1 Indien mogelijk, via commercieel onderhandelde groothandelsdiensten

Proximus herhaalt haar verzoek en haar intentie om in de gebieden waar het voor haar technisch en economische onhaalbaar is gebleken om prospectief gezien nog een concurrentieel NGA product aan te kunnen bieden dat beantwoordt aan de evoluerende marktomstandigheden, gebruik te kunnen maken van groothandelstoegangsoplossingen via het kabeltelevisienetwerk.

Proximus onderlijnt in dit verband twee fundamentele elementen:

- Proximus heeft altijd al gehoopt om in de huidige marktomstandigheden commercieel onderhandelde groothandelsdiensten te kunnen afnemen bij de betrokken kabeltelevisie operatoren.

In dat geval zou een opgelegde verplichte regelgeving inzake groothandelstoegang niet (langer) noodzakelijk blijken.¹

Indien de regelgevende analyse inderdaad bevestigt dat dit niet lijkt te kunnen gebeuren, dan komt het de regelgever toe tot het opleggen van regelgeving te beslissen als ultieme oplossing in het bijzonder voor de afwezigheid van infrastructuurconcurrentie in de gebieden waar Proximus om toegang verzoekt.

- Bovendien, herhaalt Proximus in dit verband de legitieme noodzaak tot evolutie van de huidige kabelgroothandelstoegang naar een ruimere actieve wholesale breedband groothandelstoegang met meer mogelijkheden tot differentiatie, in het bijzonder voor wat betreft de breedband component, en onder meer met oog op het gebruik voor volwaardige triple play aanbiedingen, maar ook standalone toepassingen.

---

¹ Wij merken dat in de voorliggende voorstellen van het ontwerpbesluit ook de regulatoren dergelijk commerciële onderhandelingen als mogelijkheid lijken te veronderstellen, wanneer ze, als mogelijk scenario voor een zogenaamde overgangsfase van de wholesale prijzen ("optie drie"), er van uit gaan dat de prijsvoorwaarden inderdaad commercieel onderhandeld kunnen tot stand komen

1.2 Proximus kan zich vinden in de methodologie inzake het inwilligen van de toegangsvraag van Proximus aan CATV operatoren, en de beslissing om deze toegangsvraag als redelijk te bestempelen

Proximus kan zich vinden in het specifieke methodologische kader waar de regulator uiteenzet hoe zij de redelijkheid van de toegangsvraag wenst te evalueren voor operatoren met een eigen bestaand netwerk, op basis van de technische en economische levensvatbaarheid van het gebruik of de installatie van concurrerende faciliteiten.

Immers om de redelijkheid van elke toegangsvraag te beoordelen dient er naar onze mening worden nagegaan of het mogelijk is de gevraagde toegang te dupliceren. Dit is a fortiori het geval voor operatoren die beschikken over eigen infrastructuur.

Proximus onderschrijft de conclusies in het ontwerpbesluit

- dat haar concrete vandaag voorliggende toegangsvragen tot de kabelnetwerken van Telenet en Nethys/Brutélé waar ze zelf omwille van technische of economische redenen geen 30 Mbps videograde diensten kan aanbieden **beantwoordt aan de redelijkheidscriteria** vanuit een technisch en economisch standpunt en
- dat bijgevolg Telenet en Nethys/Brutélé aan Proximus toegang moeten verlenen tot alle adressen in hun kabelnetwerken op basis van deze concrete voorliggende toegangsvragen, met uitzondering van adressen gelinkt aan
  - o straatkasten waarvoor Proximus een positieve NPV berekent voor de installatie van een ROP²
  - o lijnen bediend vanuit straatkasten waarvoor de berekening van de NPV niet werd voltooid tenzij het op bevredigende wijze een analyse van een business case vervolledigt en deze voorlegt aan het BIPT op haar verzoek;
  - o lijnen met minder of gelijk aan 1,0 dB lijnverzwakking³.

Proximus wenst duidelijk te onderlijnen dat de beoordeling in het ontwerpbesluit van de redelijkheidsvraag van de concrete voorliggende toegangsvraag van Proximus zoals die in

---

² Het toegangsverzoek is bijgevolg redelijk voor alle adressen die bediend worden door de [VERTROUWELIJK] straatkasten met een negatieve NPV voor de business case voor een ROP installatie uit de lijst van [VERTROUWELIJK] straatkasten die Proximus op 5 februari 2016 naar het BIPT heeft gestuurd.

³ Noteer dat de omschrijving in de tekst van het BIPT "van lijnen die minder dan 1000 m lang zijn vanuit de LEX" niet correct is. In de bijlage van het ontwerpbesluit wordt de toegangsvraag van Proximus wel correct beschreven, nl. "die lijnen waarvan de lijnverzwakking groter is dan 1,0 dB". Om in de toekomst hierover misverstanden te vermijden verzoekt Proximus om de tekst van het BIPT aan te passen als "van lijnen met meer dan 1,0 dB lijnverzwakking vanuit de ROP, LDC of LEX" zodat alle netwerkknooppunten van waaruit VDSL2 wordt aangeboden expliciet benoemd worden.

bijlage werd uiteengezet moet gelden als definitieve goedkeuring van het tot op vandaag voorliggende toegangsverzoek aan de kabeltelevisieoperatoren.

Inderdaad, de concrete toegangsvraag van Proximus die reeds meerdere jaren voorligt bij de kabeltelevisieoperatoren, zoals voldoende uiteengezet aan deze laatste en omstandig verder gedocumenteerd aan de verschillende regulatoren,

- dient niet meer bijkomend te worden uiteengezet aan de kabeltelevisieoperatoren of aan de regulatoren;
- noch dient na aanvaarding van de redelijkheid van de vraag op het moment van aannahme van dit ontwerpbesluit de redelijkheid ervan op de één of andere manier opnieuw te worden beoordeeld (noch in zijn geheel, noch in concrete gevallen).

Hieromtrent mag in het definitieve besluit van de regulatoren geen twijfel meer bestaan.

Proximus heeft daarbij nog volgende bijkomende opmerkingen.

- De uitbreiding van het werkingsgebied van bepaalde operatoren sinds de initiële toegangsvraag van Proximus, betekent dat vraag ondertussen ook het uitgebreidere werkingsgebied betreft, en dat de toepassing van de redelijkheid van de concrete toegangsvraag zoals die voorligt ook het vernieuwde volledige werkingsgebied betreft.

Immers, Proximus heeft steeds toegang gevraagd tot het volledige werkingsgebied van de kabeltelevisieoperator, niet tot bepaalde gebieden. Ze heeft daarbij steeds aangeduid dat ze het verzoek effectief zal toepassen waar ze geen om economisch en of technische redenen prospectief geen eigen NGA product kan aanbieden .

- Proximus geeft aan dat er nood is aan een duidelijker procedureel kader om tot de effectieve beslissing te komen inzake nieuwe toegangsverzoeken, die prospectief gezien als redelijk kunnen worden bestempeld in het licht van evoluerende marktomstandigheden.

Proximus heeft de laatste jaren echter vastgesteld dat de afwezigheid van eenduidige regelgevende methode, en de lange tijdsduur die het heeft genomen, het onwerkbaar maakten om in de praktijk tot een vlotte werkbare oplossing te komen, en met een duidelijk antwoord rekening te kunnen houden in het uitwerken van de nodige netwerkoplossingen binnen Proximus breedband en televisie activiteiten.

Het nieuwe regelgevingskader dient daarom een duidelijke regelgevende oplossing te voorzien om vlot tot een beslissing te komen inzake redelijke toegangsvragen tot netwerken van andere operatoren. Dit dient onder meer een dwingend procedureel kader te bevatten waarin de opeenvolgende stappen worden uiteengezet zowel voor de verschillende tussenkomende partijen (teneinde dilatoire houdingen te vermijden) als voor de regulator(en), met daarbij duidelijk afgebakende tijdskaders.

Zoniet is de toepassing van het recht op een redelijke groothandelstoegang niet effectief werkbaar.

2 Prijscontrole maatregelen

Cruciaal is om vanuit een regelgevend beleid in de gebieden waar een infrastructuurconcurrentie aanwezig is voor televisiedistributie, er in het bijzonder over te waken dat initiatieven van marktspelers voor het investeren in televisiedistributie infrastructuur daadwerkelijk worden ondersteund.

Ook de televisie markt heeft immers nood aan een duidelijk, voorspelbaar en positief investeringsondersteunend regelgevend kader.

Dit betekent meer concreet dat de regelgevende voorstellen op de televisiemarkten ook de gepaste prikkels dienen te omvatten om substantiële infrastructuurinvesteringen te doen verwezenlijken.

We wezen er hierboven reeds op dat, in de mate dat dit in de praktijk werkbaar blijkt, een commerciële wholesale aanpak de voorkeur dient te genieten.

Dit geldt in het bijzonder voor wat betreft de wholesale prijzen.

Indien evenwel blijkt dat dit niet gebeurt, komt het de regelgever toe om de gepaste maatregelen inzake prijsregulering uit te werken en op te leggen, met een oog op de remediëring hiervan; in het bijzonder voor die gevallen gekenmerkt door de afwezigheid van infrastructuurconcurrentie, namelijk de gebieden waar Proximus geen rendabele NGA netwerk investeringen meer kan uitvoeren.

2.1 Ongerechtvaardigde prijscontrole

Proximus heeft de voorgestelde maatregelen inzake prijscontrole geanalyseerd, en stelt daarbij vast dat er sprake is van een incoherente reglementaire benadering terzake.

In de context van de breedbandmarkt analyse toont Proximus sluitend aan dat het regelgevend kader inzake non-discriminatie en transparantie voor wat betreft de Proximus groothandelsproducten noodzaakt dat er wordt afgestapt van een groothandelsprijszetting op basis van een op de kosten gebaseerde methodologie voor Proximus' NGA diensten. Dit geldt niet alleen in het bijzonder voor FTTH, maar ook voor de diensten gebaseerd op FTTC/VDSL.

Het is in elk geval niet coherent om, zoals voorligt in het ontwerpbesluit, een coaxgebaseerde groothandelstoegang tot digitale televisiediensten wat wholesale prijszetting betreft, op gelijke voet te zetten als hoe het BIPT een wholesale prijszetting tot FTTH vooropstelt.

De voorliggende voorstellen stellen in dit verband dat

- de investeringen in het upgraden van de kabeltelevisienetwerken "bijzondere investeringsrisico's" inhouden
- en dat ze "onzekere voorspellingen" zouden inhouden (inzake het volume van de vraag en de toekomstige behoeften in termen van snelheden en verkeersvolumes).

Dit klopt niet.

De onderliggende economische en financiële parameters van de investeringen in coax-gebaseerd netwerken vertegenwoordigen een upgrade van dat netwerk in dezelfde orde van grootte als deze die gebeurden en nog steeds gebeuren in het kader van Proximus' inspanningen, om in het kader van haar Broadway-project en navolgende projecten haar netwerk om te vormen tot een NGA netwerk. Het betreft hier de migratie van fiber tot aan de straatkasten, het invoeren van VDSL, DLM, Vectoring.

Inderdaad,

- In augustus 2014 besloot Telenet om – verspreid over vijf jaar – via haar een upgrade van haar bestaande netwerk 500 miljoen euro te investeren. Wat zich hoofdzakelijk beperkt tot het vervangen of aanpassen van versterkers, splitters of taps. Het houdt geen substantiële graafwerken en omvangrijke glasvezelkabel uitrol in. De upgrade naar 1 Gbps bij Telenet komt neer op 70 EUR/home passed.⁴
- De “Grote netwerf” investeringen van Telenet zijn dus niet in dezelfde orde van grootte als deze die voor het Proximus “Glasvezel voor België” project vooropgesteld wordt (3 miljard euro voor de eerste tien jaar). Ze beslaan geen gelijkaardige investeringsrisico's of onzekere voorspellingen, en rechtvaardigen dus in geen geval gelijkaardige prijscontrole maatregelen als deze die voor FTTH zouden gelden. (De kost per home passed voor FTTH bedraagt dan ook [VERTROUWELIJK] versus de Coax upgrade kost).
- De investeringen die Proximus in het kader van VDSL heeft gedaan en nog zal doen overstijgen zelfs ruimschoots de inspanningen in het kader van de Telenet's “Grote netwerf”.

Het voorliggende ontwerpbesluit voegt als bijkomend argument voor een gelijke prijsbehandeling van coaxgebaseerde toegang als voor FTTH dat deze eerste netwerkinvesteringen tot diensten zullen leiden met “(erg) hoge snelheid” die “vergelijkbaar zijn met deze ondersteund door glasvezel”. De argumenten van de regulatoren dat coaxgebaseerde diensten dezelfde snelheden als FTTH aankunnen, zijn terzake niet relevant. Het gaat om de onderliggende investeringsrisico's.

Wel in tegendeel, het feit dat via een relatief lichte upgrade kabel tot fiber speeds kan komen, toont ten overvloede aan dat het risico profiel van de fiber investering en coax-investeringen niet van de zelfde orde is. Hieruit dient vooral besloten te worden dat FTTH investeringen een grotere incentive verdienen te krijgen, wat kan middels de vrijstelling van elke regulering.

Tot slot, als voor Telenet wordt verwezen naar de Grote Netwerfinvesteringen, dan zijn in elk geval geen gelijkaardige netwerkprojecten van gelijkaardige orde van grootte gekend voor wat betreft Brutélé of TECTEO. Hoe dan de gelijkschakeling qua behandeling tussen de verschillende kabeloperatoren wordt gejustifieerd is niet duidelijk.

---

⁴ Goldman Sachs report van 13 september 2017, gebaseerd op presentatie van John Porter, CEO van Telenet, op Communacopia (12 september 2017): “Telenet sees a low relative cost (€70/home) to upgrade to 1Gbps speeds and beyond, ...”

Uit dit alles vloeit voort dat in elk geval de wholesale prijszetting van coaxgebaseerde groothandelstoegang op gelijke wijze behandeld dient te worden als hoe de regulatoren de wholesale prijszetting tot VDSL vooropstellen. Proximus kan hierbij wel onderschrijven dat de investeringen en de gerelateerde risico's worden vergoed (en dus strikte kostenorientatie ongepast is), maar dat geldt evengoed of zelfs nog meer voor FTTC/VDSL.

Prijsregulering op FTTH is dan weer niet verantwoord in diezelfde context en logica. Voor de uitvoerige argumentatie aangaande dat punt verwijzen wij naar onze bijdrage inzake de breedbandmarkt.

2.2 Ongerechtvaardigde overgangsmaatregel gebaseerd op het langer instandhouden van de kabeltelevisieprijsen voor een 'nieuwkomer' operatoren, die als specifiek als voorlopige uitzonderingsmaatregelen waren bedoeld

Proximus heeft de voorgestelde maatregelen inzake prijscontrole geanalyseerd, en stelt vast dat het scenario waarbij in een overgangsperiode de 'nieuwkomer' operator-prijzen zouden worden aangehouden, niet gerechtvaardigd is.

Aangezien een kostenmodel van het type bottom-up LRIC niet op korte termijn beschikbaar zou zijn, wordt als eerste optie voor overgangsmaatregel voor het vastleggen van "billijke tarieven" voor toegang tot de kabel, geopteerd om de 'nieuwkomer' tarieven te gebruiken die gelden voor de "lanceringsfase" (op basis van het besluit van februari 2016) en die gelden op het ogenblik van de nationale raadpleging inzake deze marktanalyse, tot wanneer eventueel een besluit ter herziening ervan in werking treedt.

Daarnaast zou de tarifiering er desgevallend rekening mee houden dat

- de wholesaletoegang tot de omroepdiensten wordt verkocht met een wholesaletoegang tot een breedbanddienst en
- ook dat deze tarieven niet meer zouden evolueren naargelang van de retailtarieven van de kabeloperatoren.

Deze prijzen waren een uitzonderingsmaatregel, die, we herinneren er aan, op zichzelf reeds vatbaar was voor fundamentele kritiek.

Immers, uit analyse ervan bleek dat deze "bevoorrechte wholesaletarieven" voor de zogenaamde 'nieuwkomer' operatoren er op neerkomen dat de promotie-inspanningen voor klantenwerving van de 'nieuwkomer' operator betaald worden door de kabeltelevisie netwerkoperatoren, die een verminderd tarief moeten toepassen, en dit ten nadele van de netwerkinvesteringen van de kabeltelevisieoperator.

Indien deze 'nieuwkomer' operator tarieven nu over langere termijn zouden worden aangehouden, voor meerdere bijkomende jaren, dan zijn deze prijzen in geen geval nog in overeenstemming met de onderliggende beleidsregels uit het huidige Europese regelgevingskader in dit verband.

- Inderdaad, het huidige Europese regelgevingskader verzoekt in toenemende mate, om operatoren die investeren in netwerken de correcte investeringsprikkel te geven, ook in termen van groothandelsprijzen die deze kunnen hanteren. Het penaliseren

hiervan in functie van het profiel en de business case van bepaalde operatoren ('nieuwkomers') is daarmee in tegenspraak.

- Het hanteren op langere termijn van substantieel lagere prijzen dan deze die met een retail minus berekening werden bekomen, dreigen een ontmoedigend effect te hebben op investeringen van netwerkoperatoren.

Deze laatsten moeten op zijn minst hun investeringen kunnen terugverdienen, alsook een redelijke marge op hun investeringen kunnen boeken.

- De bevoorrechte nieuwkomer tarieven echter, en zeker wanneer die voor langer periode zouden blijven gelden, creëren een blijvend onevenwicht tussen de belangen van de verschillende spelers op de markt.

3 Proximus herhaalt haar blijvende bereidheid om te antwoorden op redelijke vraag voor commercieel groothandelsTV product

Proximus herhaalt haar bereidheid om ook inzake televisiedistributie door middel van vrijwillige commerciële groothandelsakkoorden, te antwoorden op concrete, legitieme toegangsvragen met een redelijk karakter, van marktpartijen met een duidelijke wil tot daadwerkelijke afname.

Proximus heeft in het verleden commerciële akkoorden gesloten inzake televisiedistributie zelfs in afwezigheid van regelgevende verplichting in dit verband (multicast).

- Reeds in haar bijdrage aan de publieke raadpleging voor de breedband beslissing van juli 2011 (18 februari 2011) had Proximus formeel bevestigd dat het open stond *“voor het aanbieden van multicast, zolang de verzoeken redelijk zijn en er een voldoende engagement is dat de dienst ook daadwerkelijk af te nemen”*. De multicast verplichting werd pas opgelegd in juli 2011.
- Het was reeds sinds 2010 (lang voor een opgelegde multicast regulering) dat Proximus bereid was om groothandelsaanbod voor televisiedistributie aan te bieden, in antwoord op redelijke verzoeken, en op basis van een afdoende engagement dat dergelijke dienst ook daadwerkelijk zou worden afgenomen.
- Concreet heeft Proximus in de herfst van 2014 aan de regulatoren uiteengezet, dat in afwezigheid van concrete vraag sinds meer dan 3 jaar, het onevenredig werd bevonden om bij het substantieel updaten van haar operationele systemen ook ontwikkelingen te moeten uitvoeren inzake multicast. Deze pragmatische en economische benadering stond evenwel niet in de weg dat Proximus bereid bleef om op basis van een reële en daadwerkelijke vraag de nodige maatregelen te nemen om een dergelijk product opnieuw aan te bieden. De modaliteiten daartoe zijn overeen te komen met de daadwerkelijke vragende partij voor dergelijke aanbieding, waarbij het billijk zou zijn dat deze laatste de ontwikkelingskosten op zich zou nemen (zoals

trouwens het geval is bij de kabeloperatoren.

4 SFR niet meer relevant

Sinds de volledige overname van SFR door Telenet (aangekondigd reeds in december 2016, en afgerond in juli 2017) is de aparte verwijzing in de bespreking van de televisiemarkten naar een analyse van SFR als onderscheiden entiteit niet meer relevant.

Het ontwerpbesluit dient in deze zin te worden aangepast.

5 De voorgestelde geografische differentiatie in zogenaamde witte en grijze zones van correctiemaatregelen bevatten meerdere regulatorische voorstellen die onderling inconsistent blijken te zijn

5.1 Witte en grijze zones

Wij begrijpen dat in bepaalde gebieden (“witte en grijze zones”) de regelgever een zogenaamde verminderde regelgevende interventie voorstelt door enkel een toegangsverplichting op te leggen in de vorm van het “onderhandelen op basis van goed vertrouwen”, met daarbij de vrijheid voor de kabeloperator om de voorwaarden vast te stellen.

Wij begrijpen dat dit geldig zou zijn in de gebieden die onder geen of maximaal één NGA hogesnelheidsinfrastructuur (30 Mbps) vallen (respectievelijk zogenaamde 'witte' en 'grijze' zones).

Los van opmerkingen inzake de modaliteiten voor het vaststellen van dergelijke zones, en de geografische omvang ervan, heeft Proximus een aantal fundamentele vragen in verband met het voorgestelde principe van geografische deregulering.

5.2 Meerdere regulatorische voorstellen blijken onderling inconsistent te zijn, en onjuiste signalen in de markt te sturen in termen van aanmoedigen van nieuwe investeringen

Het komt ons immers voor dat deze voorstellen voor witte en grijze zones niet consistent zijn met andere voorstellen uit de ontwerpbesluiten, in het bijzonder voor wat betreft het aanmoedigen van nieuwe investeringen.

De voorstellen zenden vanuit regulatorische hoek een volledig fout signaal aan netwerkoperatoren in termen van *investment incentives*.

Omwille de hieronder uiteengezette redenen – die er samengevat op neerkomen dat

- operatoren die in het verleden investeerden met het oog op NGA infrastructuur concurrentie (30 Mbps) nu afgestraft zouden worden, terwijl operatoren die beslisten om dat niet te doen nu beloond zouden worden;
- en dat operatoren die reeds in het verleden investeerden, en plannen maken om de infrastructuur concurrentie op zeer lange termijn te kunnen blijven garanderen en deze prospectief echt *future proof* te maken door in te zetten om ultra-NGA netwerken (100+ Mbps), en zo vermijden dat de infrastructuurconcurrentie op termijn verdwijnt, en een breedband monopolie zou ontstaan, daartoe geen enkele regelgevende aanmoediging krijgen, maar integendeel afgestraft wordt door zware toegangs- en prijsregelgeving opgelegd te krijgen.

We bekijken drie niveaus van inconsistentie in meer detail.

5.2.1 Witte zones

Uit het voorstel in verband met het regime voor de “witte zones” volgt dat de regulator in feite een nieuw aan te leggen NGA infrastructuur-monopolie op een zeer gunstige manier wenst te behandelen daar waar inderdaad slechts één netwerk operator aanwezig zal zijn, terwijl op een onaanvaardbare en inconsistente wijze, een situatie van NGA infrastructuur-concurrentie tussen meerdere operatoren regulator zwaar wordt aangepakt.

Inderdaad,

- In gebieden waar, als gevolg van bedrijfsbeslissingen uit het verleden, bewust geen NGA netwerkinvesteringen werden uitgevoerd in het upgraden van een netwerk, en waar nu toch een netwerk zou worden uitgebouwd (en het dus al altijd economisch rendabel was om een netwerk uit te bouwen, gezien er nu zou beslist worden om die uit te bouwen), dan krijgt de enige NGA operator die actief zal zijn in dergelijke regio (namelijk de de facto NGA infrastructuur-monopolist) een “verlicht” regulator regime.
- Dit, valt niet te rijmen met de situatie in andere delen van het breedband ontwerpbesluit waarbij de regulatoren, daar waar er reeds meerdere jaren hevige dynamische NGA infrastructuurconcurrentie bestaat tussen op zijn minst twee operatoren (dus méér operatoren dan in bovenstaande ex-witte gebieden, waar slechts één NGA operator zal zijn), menen dat er zware en volledige toegangs- én prijs regulering noodzakelijk is.

Dit zou dus betekenen dat

- operatoren die in het verleden wél hebben geïnvesteerd, én die er dus voor zorgen dat NGA infrastructuur-concurrentie werd aangezwengeld in deze laatste gebieden regulator afgestraft worden,
- terwijl operatoren die, ondanks de aanwezigheid van rendabele business case, bewust niet investeerden, nu beloond zouden worden om een NGA infrastructuur-monopolie op te bouwen.

5.2.2 Grijs zones

Uit het voorstel in verband met het regime voor de “grijze zones” volgt, dat de regulator in feite het nu pas investeren in een “tweede netwerk” op zeer gunstige manier wenst te behandelen, terwijl op een onaanvaardbare en inconsistente wijze, een situatie waar vroeger reeds werd geïnvesteerd in een “tweede netwerk” regulatorisch zwaar wordt aangepakt.

Immers,

- Ook in regio's waar de situatie van één naar twee spelers zou gaan, krijgt de operator die – met vertraging – nu pas begint met investeren, een “verlicht” regulatorisch regime voorgesteld.
- Dit valt opnieuw niet te rijmen met een situatie waarbij de regulatoren, daar waar er reeds meerdere jaren hevige infrastructuurconcurrentie is tussen op zijn minst twee operatoren (dus waar reeds meerdere jaren twee operatoren actief zijn), menen dat er zware en volledige toegangs- én prijs regulering noodzakelijk is

Dit zou dus opnieuw betekenen

- dat operatoren die in het verleden wél hebben geïnvesteerd, én die er dus voor zorgden dat infrastructuur-concurrentie werd aangezwengeld in deze laatste gebieden regulatorisch afgestraft,
- terwijl operatoren die, ondanks de aanwezigheid van rendabele business case, jarenlang de kat uit de boom hebben gekeken, en bewust nog niet wilden investeerden, nu beloofd worden.

Ook zou dit in eenzelfde type gebied – namelijk waar twee operatoren een infrastructuur concurrentie realiseren – tot tegenstrijdige discriminatoire regulatorische aanpak van operatoren komen:

Immers,

- In dezelfde type gebieden (met dus twee operatoren) zou er soms zware regelgeving gelden voor beide, en in sommige andere gevallen slechts regelgeving voor één operator (en niet voor degene die nu pas beslist heeft om te investeren).
- Ook zal het voorkomen dat in één en hetzelfde gebied,
  - o de ene operator zwaar regulatorisch wordt aangepakt (hij die in het verleden al besliste tot investeren),
  - o terwijl de andere een verlicht regulatorisch regime krijgt, en dus beloofd wordt om in het verleden niet te investeren.

5.2.3 FTTH zones

De meest fundamentele inconsistentie van de regelgevende voorstellen inzake witte en grijze zones komt echter pas tot uiting wanneer dit vergeleken wordt met de voorgestelde regelgevende aanpak inzake FTTH.

Inderdaad, daar waar Proximus intenties heeft om te investeren in FTTH, zal het aanbod inzake een *future-proof* breedband met downloadsnelheden van meerdere honderden Mbps tot 1 Gbps en meer, in de toekomst ook veelal plaatsvinden in gebieden waar slechts één operator dit vandaag of in de nabije toekomst al kan aanbieden (de kabeloperator), en waar door een FTTH investering dit evolueert naar twee operatoren die dit in de toekomst zullen kunnen aanbieden.

- Deze substantiële FTTH uitrol zal inderdaad een duurzame dynamische infrastructuur concurrentie mogelijk maken op lange termijn, in het bijzonder voor wat betreft de hoogste breedband aanbiedingen van 100+Mbps.
- Zonder deze Proximus FTTH investeringen zouden deze breedband aanbiedingen, in de aanwezige marktomstandigheden op termijn enkel nog door kabeltelevisieoperatoren kunnen worden aangeboden, en zou de cruciale breedband infrastructuur concurrentie, die België vandaag nog kenmerkt in een toenemende deel van het grondgebied verdwijnen.

Inderdaad, indien deze investeringen uitblijven, dan dreigt de dynamische infrastructuur concurrentie op termijn stil te vallen, wat voor belangrijke delen van de bevolking zou leiden tot een monopolie situatie in termen van hoogwaardige breedbandnetwerk infrastructuur.

Conceptueel betreft het dus exact dezelfde situatie als de “grijze NGA” zones van hierboven.⁵

- Echter glasvezel investeringen in het realiseren van future proof infrastructuur concurrentie van 100+Mbps, en de gerelateerde uitdagingen, lead-times, economische onzekerheden, en risico's zijn onmiskenbaar van een substantieel veel hogere orde-van-grootte dan de “NGA investeringen” om een netwerk van daar waar geen 30 Mbps kan worden aangeboden, naar een 30+Mbps te brengen.
- Nochtans bevatten de regelgevende voorstellen in het ontwerpbesluit op dit ogenblik geen enkel regelgevende aanmoediging tot glasvezel investeringen in het realiseren van future proof infrastructuur concurrentie van 100+Mbps, terwijl de inzet die op het spel staat, zowel maatschappelijk, als bedrijfsmatig (voor Proximus, die de uitdaging wenst aan te gaan) vele malen groter is. Wel in tegendeel, er wordt voorgenomen op ingrijpende wijze regelgevend in te grijpen op de fiber investering.

Het valt niet te begrijpen dat

- investeringen in een ultra-snel future-proof NGA glasvezel netwerk voor de toekomst, met het oog op duurzame future proof infrastructuur concurrentie in een

---

⁵ In sommige gevallen assimileert het zich zelfs met de witte zones.

zo groot mogelijk gebied in België; in de voorliggende voorstellen als problematisch worden ervaren, met voorstellen tot zware volledige toegangs- en prijs regelgeving tot gevolg,

- terwijl een verlichte regulator regime zou gelden voor slechts lichtere eerder incrementele investeringen in het upgraden naar een gewoon NGA netwerk.

Meer nog, we stellen vast dat in de voorliggende voorstellen een duidelijke toekomstgerichte aanpak tot ondersteuning van grootschalige 100+Mbps glasvezel infrastructuurinvesteringen volledig ontbreekt.

Zoals de zaken nu voorliggen, dreigen een groot aantal van de voorgestelde maatregelen er toe te leiden dat Proximus niet langer in staat zou zijn om verdere beslissingen te nemen inzake haar glasvezel infrastructuurinvesteringen.